վիթիարին (քուրդը) մի խոր հառաչանք հանելով իր կաթծացած, այժմ կակղացած սրտից, ասաց, թե «ասեմ, աղա, այդպես է քրդի բնաւորութիւնը. դու ասեմ, աղա, այդպես է քրդի բնաւորութիւնը. երբ թեղնութեան համար, երբ քեզ կարօտ լինի և ապատի, նա չը նայելով քո մի հասարակ մարդ լինելուն, քեզ չողորմելու համար ետաղ կասի. Մենք չպալցի ենք, մենք թէ մարդ սպանելում, թէ մարդ հիւրասիրելում, սովոր ենք. բայց Բասրայի հայերին մենք ի զուր տեղը կոտորեցինք —կրակեցինք, նրանց Աստուածը, նը—խարեցինք—կրակեցինք, նրանց Աստուածը, նը—խարեցինք—կրակեցինք, նրանց Աստուածը, նը—խարեցինք—